

نامه‌ی به‌ریز مام جه‌لال بو جورج بووش ... پشکو

مه‌رحه‌با گه‌وره‌م به قوربان باوکی بی ده‌ست و هه‌ژار
کووتری ئاشتی گه‌لان و ئه‌ی فریشته‌ی به‌هره‌دار
تو په‌په‌په‌په‌ی خوی مه‌زن ناریدی رۆح و دیده‌که‌م
هاتی نیشتی به‌و گه‌ول‌ه‌ی ئیستا که من حوکی ده‌که‌م
بولبولی خو‌شخوانی دنیا چه‌ند چریکه‌ت ناسکه
هه‌ر له سایه‌ی تو‌یه سفره‌م یا قه‌له یا ئاسکه
ده‌ست و په‌نجه‌ راوه‌شان‌دن هه‌ر له خو‌ت جوانه به‌گم
من نه‌مامی ده‌ستی خو‌تم دا‌کوته‌ پیشه‌و ره‌گم
ئه‌ی هه‌میشه‌ لیو به‌ خه‌نده‌ حاکی شیرین زمان
ده‌ستی پۆلایینی تو بو هه‌یکه‌لی کابرای رمان
ئه‌و زمان و ئه‌و ده‌مه‌ خوار بی‌ت ئه‌لی په‌یسته‌ بو‌ش
ده‌ک به‌لامدا له‌و که‌سه‌ی وا پی‌ت ئه‌لی گی‌چه‌ل فرۆش
ده‌ک ئاوا بی‌ت به‌یتول ئه‌بیه‌ز پینتاگۆن پر بی‌ت له‌ نوور
به‌خوا قابیله‌ ئه‌گه‌ر پترۆل به‌ری به‌ سיעری توور
توندم که‌ی چوار دیشی تر مومکین نیه‌ شل بیمه‌وه
بو‌ش ئه‌گه‌ر نه‌مده‌ی به‌ بو‌ش مومکین نیه‌ غل بیمه‌وه
من دل‌ی تو‌م لا مه‌به‌سته‌ ئه‌گینا ناکه‌م قسوور
هیزی پی‌شمه‌رگه‌ ئه‌مال‌ی تا‌کو‌ه‌مرینی سنوور
گه‌ر که‌رکووکم پی‌ بده‌ی دل‌سو‌زم تا‌کو‌ مردنم
ئه‌گه‌ر نا سو‌سو‌ری قوربان حساب که‌ بن لادنم
تو بل‌ی ماست شین و مؤره‌ گه‌ر نه‌م ووت به‌ گه‌ردنم
یه‌کی هه‌لل‌ه‌ له‌ حوکمه‌ت راکی‌شه‌ کورسی ژیر قنم